

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010926
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117010926.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.04.2019 v Prešove taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. U. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/14/2017 zo dňa 18.12.2018.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/14/2017 zo dňa 18.12.2018 bol obžalovaný S. U. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 od. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 29.09.2014 prostredníctvom svojej emailovej adresy a@b.c <mailto:a@b.c> kontaktoval poškodeného F. S. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. ul. č. XX, K., ktorý na internetovom portály www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> ponúkal na predaj nafukovací skladací hrad o rozmeroch 4 m x 4 m x 2 m s príslušenstvom a dohodol sa s ním na kúpe a platbe za tento hrad formou prevodu peňazí na účet poškodeného vedený vo VÚB banke, číslo účtu IBAN: N pričom následne poškodený uvedený hrad zaslal obvinenému prostredníctvom kuriérskej služby na adresu S. U., N. č. XX, J. L., XXX XX, kde si obvinený dňa 02.10.2014 tento hrad prevzal, avšak za jeho kúpu poškodenému F. S. H. peniaze nezaslal, ani mu ho následne nevrátil, pričom už v čase kúpy vedel, že za tento hrad nezaplatí a peniaze poškodenému nevráti, kde následne sa ho tiež pokúšal cez internetové portály predat', resp. prenajať, čím takto F. S. H. spôsobil škodu vo výške 650,- Eur,

za čo mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súčasne bol zrušený výrok o treste uložený mu
- v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15.01.2015 sp. zn. 3T/4/2015
- v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 05.12.2014 sp. zn. 3T/134/2014 a
- v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 04.12.2014 sp. zn. 2T/129/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ by vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť poškodenému F. S. H. spôsobenú škodu vo výške 650,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný M. U., v dôvodoch ktorého vyslovil, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, sa mal stať od 29.09.2014 do 08.10.2014 na ul. SNP v Nových Zámkach, kde mal prebrať balík, čo prebral a vzal ho do bytu. To by mohol potvrdiť aj kuriér, ktorý balík priniesol. Avšak

ak svedkyňa O. N. sa v lete odsťahovala a odovzdala kľúče, „kde mal zobrať skákací hrad?“. Má za to, že toto je klamstvo, o ktorom je ako dôkaz nahrávka z hlavného pojednávania zo dňa 18.12.2018. Nájomná zmluva by mala byť u majiteľa bytu, ktorého meno uviedla svedkyňa. Táto potvrdí, že z nájmu sa odsťahovala až potom, čo sa on nachádzal vo výkone väzby. Zo skutku sa cíti nevinný, pretože on nič neobjednával, nepredával, neprenajímal. Okresný súd mu neverí a poukazuje na jeho minulosť, ale verí svedkyňi D. N., ktorá nebola súdená. Na preukázanie svojej neviny žiada, aby súd zaobstaral nájomnú zmluvu na byt, pracovnú zmluvu s ORDECO NZ, v tom čase bol ubytovaný v Šport hoteli Nové Zámky, zistil výšku zárobku svedkyne D. N., ktorej zamestnávateľom bol Bangoo Šurany a aké mala svedkyňa zmeny v práci v období od 29.09.2014 do 08.10.2014. Táto vec by mohla pomôcť, nakoľko v tejto dobe sa riešil skákací hrad a boli písané emaily z adresy, ktorá síce patrila jemu, ale on email nepísal ohľadne kúpy. Teda pokiaľ email bol napísaný v čase, keď svedkyňa bola v práci, tak vtedy je vinný. Tiež navrhuje vyžiadať komunikáciu svedkyne z internetovej stránky Facebook z roku 2014, pretože svedkyňa tvrdila, že ona bola prihlásená z telefónu a nie z počítača, pričom je to klamstvo, nakoľko žili spolu v garsónke a notebook bol doma, v ňom nebolo heslo a k nemu svedkyňa mala prístup. Svedkyňa tiež tvrdila, že nepozná S. V., hoci táto bola v nemocnici v Nových Zámokoch niekedy od 20. do 26.06.2014, pretože žiadal kamerový záznam z tohto obdobia a tiež žiadal zistiť, či tam svedkyňa bola, lebo ak za ňou išla svedkyňa, tak by mala byť zapísaná na návšteve. Taktiež žiadal, ak sa dá deektor lži. Tiež navrhol vypočuť svedkyňu S. V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody Nitra Chrenová, ktorá môže potvrdiť, že v tej kriticknej dobe svedkyňa D. N. fetovala a užívala omamné látky. Navrhol aj výsluch Z. G., ktorý býval na ulici Murgašovej, Nové Zámky, pretože v roku 2014 mal predávať veci pre svedkyňu O. a má za to, že vie niečo aj o skákacom hrade. V ďalšom podaní obžalovaný opäť poukázal na to, že je nevinný a následne vyhodnotil aj uložený trest ako prísny a vysoký. Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby ho spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je iba čiastočne dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmaval správnosť postupu konania konajúceho súdu, pričom v ňom nezistil žiadne pochybenia takého charakteru, v dôsledku ktorých by napadnutý rozsudok bol nezákonný. Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktoré právo nevyužil, keďže nechcel vypovedať, mal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a ich vykonanie aj navrhovať, a taktiež mal možnosť aj predložiť argumentáciu o svojej nevine v záverečnej reči a poslednom slove, pritom bol zastúpený obhajcom, ktorý realizoval jeho právo na obhajobu, čo poukazuje na dodržanie práva na obhajobu.

Konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o obsah takto vykonaných dôkazov mohol opierať svoje skutkové zistenia. Z nich vyvodil záver, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a tento spáchal obžalovaný. Z prezentovaného hodnotenia dôkaznej situácie konajúcim súdom vyplýva, že zo skutku je obžalovaný usvedčovaný najmä výpoveďou poškodeného F. M. H., svedkyne D. N. ako aj ďalšími vo veci vykonanými listinnými dôkazmi. Poškodený F. H. popísal priebeh emailovej komunikácie s osobou, ktorá vystupovala v mužskom rode a reagovala na ním podaný inzerát o predaji nafukovacieho hradu s príslušenstvom, ktorý žiada doručiť zásielku čo najskôr po tom, čo mu zašle doklad o úhrade ceny 650,- eur na ním uvedený osobný účet. Peniaze za hrad mu poukázané neboli, avšak zistil, že hrad, ktorý zaslal kontaktujúcej osobe na meno S. U., bol predmetom inzerátu na predaj od 08.10.2014 s uvedením čísla obžalovaného. Táto výpoveď poškodeného podľa názoru konajúceho súdu korešponduje s emailovou komunikáciou, ktorá prebehla medzi poškodeným. Z viny obžalovaného usvedča aj svedkyňa N., ktorá s ním síce v kritickom období žila v spoločnej domácnosti, avšak notebook a email, ktoré používal obžalovaný, pre ich zaheslovanie nemohla používať.

Vyhodnotenie dôkazov konajúcim súdom je v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Skutkové závery, ktoré ustálil vo výroku o vine sú logickým vyústením hodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd, a nad rámec prezentovanej argumentácie konajúceho súdu uvádza, že pokiaľ obžalovaný tvrdil, že nemal prístup k emailu, z ktorého bola vykonaná

komunikácia s poškodeným pretože prístupové heslá zmenila svedkyňa N., tak toto jeho tvrdenie vyvrátil sám obžalovaný, keď v čase odvolacieho konania oznamoval konajúcemu súdu miesto svojho pobytu práve z tohto emailu. Ak by nemal heslo k emailu, ktorý mu patril a z ktorého bol objednávaný nafukovací hrad z dôvodu jeho zmeny svedkyňou D. N., určite by po výkone väzby v inej veci nemohol kontaktovať súd práve prostredníctvom tohto emailu.

Okrem toho objednávanie nafukovacieho hradu a inzercia jeho následného predaja od 08.10.2014 boli realizované z toho istého emailu a za použitia kontaktného čísla, ktoré patrilo obžalovanému. Je preto nelogické, aby svedkyňa N. uvádzala pri týchto transakciách telefónne číslo, ktoré nepoužívala, ak chcela najprv zakúpiť a následne predať za účelom zisku nafukovací hrad. O tom, že obžalovaný bol osobou, ktorá si objednala nafukovací hrad od poškodeného svedčí i to, že pri predaji tohto nafukovacieho hradu prostredníctvom inzercie cez Bazoš.sk sa na predávajúcu osobu nakontaktoval poškodený Ing. M. H. a ozval sa mu muž, s ktorým komunikoval aj ohľadne predaja nafukovacieho hradu a uhradenia platby zaň. To vylučuje, aby nafukovací hrad objednávala svedkyňa D. N..

Správne vyhodnotil konajúci súd aj obranu obžalovaného ako účelovú. Ak obžalovaný tvrdí, že tento skutok spáchala svedkyňa N., toto jeho tvrdenie je účelové v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za protiprávne konanie, pretože vyhodnotenie dokazovania preukazuje jeho vinu.

Návrhy obžalovaného uvedené v dôvodoch odvolania na doplnenie dokazovania odvolací súd neakceptoval. Prenájom bytu potvrdila svedkyňa D. N., preto túto skutočnosť by bolo zbytočné dokazovať, príjem menovanej svedkyne nemá súvis so spáchanou trestnou činnosťou a zaobstaranie elektronickej komunikácie na Facebooku svedkyne z roku 2014 je vzhľadom na uplynutie času nereálne. Neopodstatneným je aj výsluch svedkyne na okolnosti, ktoré sa netýkajú objasnenia skutku, a v tejto súvislosti potom nemajú význam ani dôkazy, ktoré by objasňovali skutočnosť, že svedkyňa M. V. poznala v čase spáchania skutku svedkyňu D. N., ktorá túto okolnosť aj tak poprela. Taktiež nie je významným pre ustálenie skutkových zistení ani čas odpracovaných zmien svedkyňou D. N. nielen pre zhora uvedenú argumentáciu k výroku o vine, ale aj so zreteľom na už teraz podmieňovací spôsob hodnotenia tohto dôkazu obžalovaným, že pokiaľ svedkyňa v čase emailovej komunikácie pracovala, tak je vinným.

Právna kvalifikácia skutku ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona zodpovedá zákonu, ostatne obžalovaný ju ani nenamietal.

Následne odvolací súd preskúmaval napadnutý výrok o treste, ktorý obžalovaný považoval za prísny.

Odvolací súd nezdieľa názor obžalovaného, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov, je trestom neprimeraným. Konajúci súd pri ukladaní trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť spáchanú obžalovaným v období od 26.04.2013 do 05.11.2014 prihliadal na jednu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Táto okolnosť má oporu v registri trestov, v ktorom má obžalovaný 9 záznamov. V troch prípadoch sa naňho hľadí, ako keby odsúdený nebol, v jednom prípade mu bol ukladaný trest odňatia slobody, ktorý vykonal dňa 20.08.2009, za nedbanlivostný prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, avšak ďalší výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaným vykonaný vo výmere 8 mesiacov pre úmyselný trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na základe trestného rozkazu sp. zn. 3T/123/2007 zo dňa 03.09.2007.

Odvolací súd vzhliadol ešte jednu prítiažujúcu okolnosť u obžalovaného a to, že sa mu trest ukladal za viac trestných činov v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona. Vo veci Okresného súdu Nové Zámky vedenej pod sp. zn. 2T/129/2014 bol obžalovanému rozsudkom zo dňa 04.12.2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmieňaným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov za skutok spáchaný dňa 26.04.2013, ktorý bol posúdený ako prečin podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona. Vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T/134/2014 bolo u obžalovaného za skutok spáchaný dňa 07.01.2014 právne kvalifikovaný ako prečin podľa § 219 ods. 1 a § 212 ods. 1 Tr. zákona trestným rozkazom zo dňa 05.12.2014, ktorý bol doručený obžalovanému dňa 12.12.2014, upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k jeho odsúdeniu vo veci sp. zn. 2T/129/2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/4/2015 zo dňa 15.01.2015, ktorý bol doručený obžalovanému dňa 23.01.2015, bol obžalovanému za skutok spáchaný dňa 22.10.2014 až 05.11.2014 právne posúdený ako prečin podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo

výmere 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu nové Zámky sp. zn. 2T/129/2014. Ak sa napadnutým rozsudkom ukladal súhrnný trest za tieto 4 prečiny a teraz prerokúvaný prečin, zákonná podmienka viac trestných činov bola splnená. Vzhľadom k tomu, že odvolanie podal iba obžalovaný vo svoj prospech, odvolací súd toto pochybenie nemohol napraviť v zmysle zásady uvedenej v § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Poľahčujúce okolnosti u obžalovaného zistené neboli, s čím sa stotožnil aj odvolací súd.

Správne ale postupoval konajúci súd, ak obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, pretože v tejto veci prerokúvaný skutok spáchal obžalovaný skôr, ako bol vyhlásený rozsudok (resp. doručený trestný rozkaz § 353 ods. 8 Tr. poriadku) vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/129/2014. Okrem toho obžalovaný spáchal pred vyhlásením tohto rozhodnutia aj skutky, z ktorých bol uznaný vinným vo veciach toho istého súdu pod sp. zn. 3T/134/2014 a sp. zn. 3T/4/2015, ktorým rozhodnutím už bol ukladaný obžalovanému súhrnný trest. Vzhľadom na tieto zistenia preto uloženie súhrnného trestu odňatia slobody je v súlade so zákonom a to vo vzťahu ku všetkým trom citovaným rozhodnutiam, pretože aj rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným a bolo ním upustené od uloženia súhrnného trestu, sa v zmysle § 165 ods. 1 Tr. poriadku považuje za odsudzujúci.

Pri ukladaní súhrnného trestu sa postupuje podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona. Aplikujúc pravidlo v nich, že trest sa ukladá za trestný čin najprísnejšie trestný zo zbierajúcej sa trestnej činnosti, postup konajúceho súdu, ak ukladal trest podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona je správny, pretože ide o prečin, ktorý má najprísnejšiu sankciu odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Úprava trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností zodpovedá ustanoveniu § 38 ods. 4 Tr. zákona a dolnou hranicou trestnej sadzby je tak 2 roky 4 mesiace. Ak konajúci súd uložil obžalovanému za 5 prečinov trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, ide o trest, ktorý je uložený pri strede trestnej sadzby v rámci upravenej trestnej sadzby, čo nemožno považovať za prísny a neprimeraný trest, ak sa tento ukladal za rôznu trestnú činnosť páchanú počas obdobia 1,5 roka. Námietku obžalovaného vo vzťahu k výmere trestu odňatia slobody potom odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú.

Obžalovaný bol zaradený pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, čo zodpovedá ustan. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže pred spáchaním prerokúvaného trestného činu, ako aj trestných činov, za ktoré sa ukladá súhrnný trest, už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Výrok o náhrade škody napadnutým odvolaním nebol, avšak vzhľadom na odvolanie podané proti výroku o vine mal odvolací súd povinnosť v zmysle § 317 ods. 2 Tr. poriadku preskúmať zákonnosť a dôvodnosť aj tohto výroku o náhrade škody. Obžalovanému bola podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému F.. H. vo výške 650,- eur, čo zodpovedá výške spôsobenej škody ustálenej v skutkových zisteniach. Výrok o náhrade škody má svoj podklad vo výroku o vine, škoda bola preukázaná tak čo do základu ako aj jej výšky, bola poškodeným uplatnená riadne a včas v prípravnom konaní, preto odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu tohto výroku v prospech obžalovaného.

V závere ešte odvolací súd k vykonaniu verejného zasadnutia, predmetom ktorého bolo prerokovať odvolanie obžalovaného a ktoré sa vykonalo v jeho neprítomnosti, uvádza, že na takýto postup boli splnené podmienky. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia písomne upovedomený dňa 12.04.2019, v ktorom bol poučený o možnosti vykonania verejného zasadnutia aj v jeho neprítomnosti, a do dňa verejného zasadnutia žiadnym spôsobom svoju neúčast' neospravedlnil. Keďže išlo o konanie o prečine a podľa lustrácie ÚZVJS obžalovaný nebol vo výkone väzby, resp. trestu, boli na vykonanie verejného zasadnutia splnené podmienky aj bez účasti obžalovaného v zmysle § 293 Tr. poriadku.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného S. U. ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.